

Castanii

Bragagiu

A-nflorit castanul
Slove pudibonde
Și-i păzesc elanul
Cucuvele blonde.

Seara mea smolită
Gingașă mă-mbie
Moale și tihnită
Ca-n cules la vie.

Dar privește cârnă
Și nimic n-adună -
Strugurii atârână
Numai că-nspre Lună.

Poate-i prea frumoasă
Bolta toată-n stele
Ori lumea-i întoarsă
Obosită-n grele.

Sau că înflorirea
Ameți castanii
C-au găsit Iubirea
Și pierdură anii.

Poate-i smulge floarea
Din strâmtori de-alee
Ca s-apuce zarea
Spre Calea Lactee.

Asta-i pare-mi-se
Chestia deplină:
Mi-nfloriră vise
Înspre cer ciorchină!

Și mă trag fierbinte
Cu-alte universuri
După noi cuvinte
De pe crengi de versuri.
Victor Bragagiu